

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/70/2016
Identifikačné číslo spisu: 6016200365
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6016200365.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci navrhovateľa: Y. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, U.-V., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Trenčín, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 2089/2016-KaTN, č. RZ: 12268/2016 zo dňa 26. februára 2016, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/9/2016-92 zo dňa 27. septembra 2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/9/2016-92 zo dňa 27. septembra 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 27Sp/9/2016-92 zo dňa 27. septembra 2016 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie odporcu sp. zn. 2089/2016-KaTN, č. RZ: 12268/2016 zo dňa 26. februára 2016, ktorým tento nepriznal navrhovateľovi uplatnený nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) z dôvodu, že hodnota sporu, ktorým sa navrhovateľ obrátil na odporcu je 40 €, teda neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (v čase vydania rozhodnutia 380 €), preto nie je splnená podmienka hodnoty sporu v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že odporca posudzoval predmetnú žiadosť navrhovateľa z hľadiska splnenia troch kumulatívnych podmienok stanovených v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005

Z.z. so záverom, že podmienka, že hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, nebola splnená. Konštatoval, že takýto záver je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci.

Mal za nesporné, že navrhovateľ požiadal odporcu o poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline, v ktorom sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina zo dňa 24. augusta 2015, ktorým bol navrhovateľovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou 40 € v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina. Uviedol, že takéto konanie je konaním podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Výsledkom konania podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je rozhodnutie súdu, ktorým po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia správny súd buď žalobu zamietne (v prípade ak zistí, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nie je nezákonné), alebo rozhodnutie správneho orgánu zruší (v prípade zistenia, že rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné). Zdôraznil, že, Krajský súd v Žiline v konaní, v ktorom navrhovateľ žiadosťou doručenou odporcovi 14. decembra 2015 požiadal o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, preskúmava zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu (v tomto prípade zákonnosť rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina zo dňa 24. augusta 2015), nejde teda o sporové konanie, v ktorom by sa dala určiť „hodnota sporu“, ale ide o konanie (nesporové), v ktorom nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

S ohľadom na uvedené dospel k záveru, že pokiaľ teda odporca založil svoje rozhodnutie o zamietnutí nároku navrhovateľa na poskytnutie právnej pomoci na nesplnení podmienky stanovenej v § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z., tvrdiac, že hodnota sporu je suma 40 € (odvodená odporcom zo skutočnosti, že predmetom preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v konaní na Krajskom súde v Žiline je rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou 40 €), t.j. suma, ktorá neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, ktorej výška bola v čase podania žiadosti 380 €, je toto rozhodnutie výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil, že konanie na Krajskom súde v Žiline, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, je jednoznačne konaním, v ktorom nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch, a preto sa v tomto prípade splnenie podmienky stanovenej v § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z., t.j. že hodnota sporu musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy, nevyžaduje, resp. považuje sa za splnenú.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na § 250k ods. 1 OSP s použitím § 250l ods. 2 OSP tak, že v konaní neúspešnému odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 71,713 € a zaplatiť ich navrhovateľovi v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca včas odvolanie z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. a/ OSP, navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie odporcu sp. zn. 2089/2016-KaTN, č. RZ: 12268/2016 zo dňa 26. februára 2016 potvrdí. Namietal nesprávnosť záveru súdu prvého stupňa, ktorý vyslovil, že v konaní, v ktorom navrhovateľ požiadal o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a nejde teda o sporové konanie, v ktorom by sa dala určiť „hodnota sporu“, ale ide o konanie nesporové, v ktorom nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch. Mal za to, že rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom bolo vydané v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z. Poukázal na skutočnosť, že účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je zabezpečiť poskytovanie právnej pomoci osobám, ktoré si ju z finančných dôvodov nemôžu dovoliť. Odporca je teda povinný pri každej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci skúmať, či sú splnené podmienky uvedené v § 6 ods. 1 cit. zákona, t.j. hmotná núdza, vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu a hodnota sporu.

Ďalej uviedol, že v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. je odporca povinný skúmať, či hodnota sporu, do ktorého žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci je vyššia ako hodnota minimálnej mzdy. Mal za to, že krajský súd nesprávne uvádza, že nakoľko navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci do konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, teda konania nesporového, nemožno automaticky vyčíslieť hodnotu sporu. Namietal, že zákonodarca síce v § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. používa slovné spojenie „hodnota sporu“, avšak toto je potrebné v

kontexte zákona vykladať ako „hodnota právnej veci“, do ktorej sa žiada o poskytnutie právnej pomoci. V opačnom prípade by podľa odporcu muselo platiť pravidlo, že odporca neskúma hodnotu sporu vo všetkých nesporných konaniach, a to ani v prípadoch, keď sa dá jednoznačne ustáliť. Zdôraznil, že takéto tvrdenie nemá oporu v citovanom ustanovení, teda odporca je povinný v každom konaní skúmať, či je určiteľná hodnota sporu v peniazoch a pokiaľ áno, či nepresahuje hodnotu minimálnej mzdy. Tvrdil, že v danom prípade je hodnota sporu 40 €, teda vo výške finančnej účasti, na ktorú bol žiadateľ zaviazaný predmetným rozhodnutím, ktorého preskúmania sa domáha v súdnom konaní, do ktorého navrhovateľ žiadal o poskytnutie právnej pomoci. Doplnil, že obdobné stanovisko zaujal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 26Sp/6/2016-37 zo dňa 31. marca 2016. Súčasne poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/67/2014-25 zo dňa 27. októbra 2015, v ktorom tento konštatoval, že odporca bol povinný skúmať hodnotu sporu v konaní, v ktorom sa žiadateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a hodnotu sporu bolo možné vyčísliť v peniazoch.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu zamietol a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/9/2016-92 zo dňa 27. septembra 2016 potvrdil. Mal za to, že odporca vydaním napadnutého rozhodnutia porušil Ústavu Slovenskej republiky, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Všeobecnú deklaráciu ľudských práv OSN, ako aj opomenul rešpektovať nálezy a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a taktiež Európskeho súdu pre ľudské práva. Rovnako tak vo vyjadrení podrobne uviedol výšku mesačných výdavkov navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. septembra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu sp. zn. 2089/2016-KaTN, č. RZ: 12268/2016 zo dňa 26. februára 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím odporca postupom podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1).

Zákon č. 327/2005 Z.z. ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľ sa v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/137/2015 domáha preskúmania zákonnosti výroku rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina sp. zn. 7421/2015-KaZA, č. RZ: 12268/2016 zo dňa 24. augusta 2015, ktorým bol navrhovateľovi podľa § 6a ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40 €. Právnu pomoc žiadal v konaní o náhradu škody a uvedenie pozemkov do pôvodného stavu, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14C/262/2002. Nakoľko navrhovateľ v konaní 21S/137/2015 požiadal o odpustenie súdnych poplatkov a pridelenie právneho zástupcu, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 21S/137/2015-34 zo dňa 18. novembra 2015 odkázal navrhovateľa na Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina. Na základe príkazu riaditeľa r.z. 2115/2016 č. PR/01/2016 zo dňa 14. januára 2016 bola z konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci vylúčená Kancelária Žilina a určená Kancelária Trenčín. Predmetná vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 2089/2016-KaTN. Dňa 26. februára 2016 vydalo Centrum právnej pomoci tu preskúmané rozhodnutie sp. zn. 2089/2016-KaTN, č. RZ: 12268/2016, ktorým navrhovateľovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Dôvod nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti spočíval v nesplnení jednej z troch kumulatívnych podmienok plynúcich z § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., konkrétne § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z., a teda, že hodnota sporu neprevýšila hodnotu minimálnej mzdy (t.č. 380 €). Odporca konštatoval, že nakoľko sa navrhovateľ domáhal priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/137/2015, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti výroku rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina sp. zn. 7421/2015-KaZA, č. RZ: 52711/2015 zo dňa 24. augusta 2015, o priznaní nároku navrhovateľovi na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40 €, odporca určil hodnotu sporu podľa výšky finančnej účasti, na ktorú bol žiadateľ zaviazaný predmetným rozhodnutím, ktorého preskúmania sa domáha v súdnom konaní (21S/137/2015), teda v sume 40 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní a vyhodnotení dôvodov, na základe ktorých odporca nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, dospel k záveru, že odporca v danom

případe nepostupoval náležite v súlade s ustanoveniami zákona č. 327/2005 Z.z. Z uvedených dôvodov konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci v súlade so zákonom, keď rozhodnutie odporcu napadnuté opravným prostriedkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predovšetkým je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/137/2015 je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu - Centra právnej pomoci. Predmetné konanie svojou povahou teda spadá pod správne súdnictvo, pričom v tomto konkrétnom prípade je ovládané pravidlami plynúci z druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov). Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Predmetom konania v správnom súdnictve je teda preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov. V rámci tohto typu súdneho konania ide o posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie vydané správnym orgánom možno považovať za súladné s príslušnými právnymi predpismi, čo samo o sebe je skutočnosťou objektívne peniazmi neoceniteľnou. Správne súdnictvo nie je založené na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivca vrátane určovania ich spornej výšky. V praxi síce môže nastať situácia, kedy rozhodnutie správneho orgánu znie na určitú sumu (napríklad dorubenie dane), avšak na účely jeho súdneho prieskumu je smerodajný dôvod vydania takéhoto rozhodnutia a určenia tejto výšky, a nie samotná výška, pričom dôvod vydania takéhoto rozhodnutia a určenia tejto výšky nie je možné ako hodnotu veci určiť.

Vzhľadom na uvedené, potom závery odporcu, ktorý v zmysle žiadosti o poskytnutie právnej pomoci z 14. decembra 2015, vychádzal z predmetu konania - súdneho prieskumu rozhodnutia o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40 €, vo veci 21S/137/2015, a určil hodnotu sporu podľa výšky tejto finančnej účasti, na ktorú bol účastník konania (tu navrhovateľ) zaviazaný, vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky za nesprávne a odporujúce samotnej povahe správneho súdnictva a účelu, ktorý plní.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že v správnom súdnictve sa na účely určenia základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bez výnimky aplikuje § 11 ods. 4 Výhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v rozhodnom znení, a nie § 10 vychádzajúci z hodnoty sporu. Rovnako v tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na Prílohu I, Položka č. 10 Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorej sa súdny poplatok v správnom súdnictve platí pevnou sadzbou a nie vypočítanou z hodnoty predmetu konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu s poukazom na § 250l ods. 2 v spojení s § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko úspešný navrhovateľ si túto neuplatnil a odporcovi v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, § 250k ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP).

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.